

Р Е Ш Е Н И Е

№ 257

гр.Перник, 18.03.2014 г.

Административен съд - Перник, в открито съдебно заседание проведено на деветнадесети февруари две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев

Емилия Иванова

при секретаря В.Х., и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура-Перник-прокурор Антова, като разгледа докладваното от **съдия Иванова к.н.а.х.д. №40 по описа за 2014** година на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 от Административно процесуалния кодекс, във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на гл.юрисконсулт Милена Кирилова, в качеството ѝ на процесуален представител на **ТД на НАП-София**, срещу решение № 825 от 01.11.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 696/2013 г. по описа на РС, гр. Перник. В жалбата са заявени оплаквания за незаконосъобразност на съдебния акт и се иска отмяната му, като се излагат подробни мотиви.

Ответникът по касационната жалба - „***“ ЕООД**, редовно призован, се представлява от адв.К. М. решението да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник счита, че решението на Районен съд-Перник е правилно и законосъобразно и предлага да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, като обсъди касационните оплаквания във връзка с доказателствата по делото и правомощията си по чл. 218 АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна

За да постанови отменителното си решение, въззивният съд е приел, че в хода на административно-наказателното производство АНО не е извършил преценка по чл.28 от ЗАНН и неправилно е наложил санкция на едноличния търговец. Според въззивният съд не е спазено изискването на чл.53, ал.1 от ЗАНН.

От фактическа страна пред районния съд е установено следното:

На 26.09.2012 г. служители на ТД на НАП София извършили проверка в търговски обект – авто къща ***** ЕООД, находяща се в с.Драгичево, главен път Е79. Установено било, че не съхранява периодичния отчет за месец август 2012 г. в касовата

книга за 2012 г. на ЕКАФП на страницата за 31.08.2013 г. На същата дата е изготвен протокол, а на 28.09.2012 г. е съставен Акт за установяване на административно нарушение по чл. 41, ал. 2 от Наредба № Н-18/2006 г. Въз основа на акта е издадено и обжалваното НП, с което на търговеца е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв.

Неправилен е изводът на решаващия съд за незаконосъобразност на наложеното наказание поради игнориране разпоредбата на чл.28 от ЗАНН и засегнато право на защита на виновното лице. Анализът на събраните писмени и гласни доказателства налага категоричния извод, че дружеството като данъчно задължено лице е извършил от обективна страна вмененото му административно нарушение по чл. 41, ал.2 от Наредба № Н-18/2006 г. При съставяне на АУАН и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения, по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 1, вр. ал. 1 НПК на административнопроизводствените правила.

Настоящия съд не споделя мотивите на РС Перник, че за процесното нарушение е приложим чл. 28 от ЗАНН, като маловажно нарушение в смисъла на чл. 9, ал. 2 от НК във вр. с чл. 93, т. 9 от Наказателния кодекс (НК), приложими в административнонаказателното производство по силата на препращащата разпоредба на чл. 11 от ЗАНН. Обстоятелството, че това е първо извършване на нарушение от този вид е отчетено от АНО и поради тази причина е наложено наказание в минимално предвидения законов размер. Фактът, че нарушението не е довело до неотразяване на приходи е намерил своето основание посредством приложението на санкционната норма на чл. 185, ал. 2, изр. 2 от ЗДДС във вр. с ал. 1 на същата законова норма. Законодателят е отчетел характера и спецификата на извършваните във връзка с отчитането на фискалните устройства нарушения, които не водят до неотразяване на приходи, с включването на разпоредбата на изречение второ на чл. 185, ал. 2 на ЗДДС, с което е определил и степента на обществена опасност на нарушение от такъв вид, като е предвидил занижени размери на санкциите. За да е маловажен един случай същият следва да се различава от обикновените случаи на нарушения от същия вид каквото процесното нарушение не е. Без наличие на други смекчаващи отговорността обстоятелства същото не представлява такова с по-ниска от степента на обществена опасност, определена посредством кодифициране на деянията от този вид и предвиждането за административна санкция при реализирането им. Преценката за маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН и съобразно ТР на ВКС №1/2007 г. се прави по законосъобразност и наказващият орган е длъжен да приложи правилно закона, като отграничи маловажните случаи на административни нарушения от тези обхванати от чл. 6 на ЗАНН. В реда на тази логика, ако именно процесният случай бъде преценен като маловажен, от това ще следва, че във всяка хипотеза на нарушение с такъв фактически състав, ще следва да се приложи чл. 28 от ЗАНН, тъй като в противен случай ще е налице неравно третиране на нарушителите. Кое би обезсмислило така заложеното задължение и правило, скрепено нормативно със санкция, именно за да бъде спазвано, а неговото изпълнение съответно наказвано.

По изложените съображения обжалваното решение на Районен съд-Перник, като незаконосъобразно следва да бъде отменено. При разглеждане на делото от въззивния съд не са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и по същество правилно са установени фактите, с оглед на което не се налага връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на този съд. Актът за установяване на административното нарушение е съобразен с изискванията на чл. 40, чл. 42 ЗАНН, а наказателното постановление с тези, установени в чл. 57 ЗАНН и същото следва да бъде потвърдено.

Водим от гореизложените съображения, както и на основание чл. 221, ал. 2, във връзка с чл. 222, ал.1 от АПК, **Административният съд-Перник**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 825 от 01.11.2013 г., постановено по н. а. х. д. №696 по описа за 2013 г. на Районен съд, гр. Перник, като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ПОТВЪРЖДАВА НП№ F018221 от 16.10.2012 г., издадено от Зам.Директора на ТД на НАП – София, с което на „*****“ ЕООД, гр.Перник, представлявано от В. С. В. – управител е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., основание чл.185, ал.2 във връзка с ал.1 от ЗДДС за нарушение по чл.41, ал.2 от Наредба Н-18/13.12.2006 г.на МФ за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти чрез фискални устройства.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

**ЧЛЕНОВЕ: /п/
/п/**